

LADROWANIE (1) *sb n*

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -owanie).

sg [I ladrowani(e)m.] ◇ L ladrowaniu.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

*Pierwotnie skórzany, później z kutych blach pancierz na konia, zbroja na konia; lorica Vulg: Potym Cefarz dárował Krolá Polfkiego dwiemá końmi w lądrowániu/ s ktorych był ieden do lámymch kopyt we zbroi *BielKron* 414v; *Leop* 1.*Mach* 6/43; [widząc [*Eleazar*] iedno zwierze przykryte lądrowánim krolewfkim ine wśzytkie zwierzétá wielkością przewyższájące/ zdáło mu się iż ná nim krolá nośzono. *BibRadz* 1.*Mach* 6/43 (*Linde*).]*

Synonimy: kropierz, pancierz, zbroja.

Cf LADER

KN